

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0111/2011

1.4.2011

JELENTÉS

a 2007–2013 közötti időszak kohéziós politikai programjainak végrehajtásáról
szóló 2010-es jelentésről
(2010/2139(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Miroslav Mikolášik

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	15
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	19
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	22
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	29
VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	33
VÉLEMÉNY A KÖZLEKEDÉSI ÉS IDEGENFORGALMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	38
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	42

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a 2007–2013 közötti időszak kohéziós politikai programjainak végrehajtásáról szóló 2010-es jelentésről (2010/2139(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 174–178. cikkeire,
- tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című 2010. március 31-i közleményére (COM(2010)0110),
- tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című 2010. március 31-i közleményét kísérő 2010. március 31-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)0360),
- tekintettel a „Kohéziós politika: Válasz a gazdasági válságra, az európai gazdasági fellendülési terv támogatására elfogadott kohéziós politikai intézkedések végrehajtásának felülvizsgálata” című 2010. október 25-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)1291),
- tekintettel a „Régiók 2020-ban: – az EU régiói előtt álló jövőbeli kihívások értékelése” című, 2008. november 14-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)2868),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az Európa 2020 stratégia keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló, 2011. január 26-i bizottsági közleményre (COM (2011) 0017),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre,¹
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 2006. december 8-i 1828/2006/EK bizottsági rendeletre, és különösen annak 7. cikkére,²
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások

---

¹ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

² HL L 371., 2006.12.27., 1. o.

támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. május 6-i 397/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre,¹

- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakásberuházási intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. május 19-i 437/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,²
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra,³
- tekintettel „A strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei” című, 2009. március 24-i állásfoglalására,⁴
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram szinergiáinak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való megvalósulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására,⁵
- tekintettel „A valódi területi, társadalmi és gazdasági kohézió kialakításáról az EU-n belül – a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele?” című, 2010. december 14-i állásfoglalására,⁶
- tekintettel a Bizottság „Források elkülönítése” című, 2007. február 28-i 1. sz. tájékoztatójára (COCOF/2007/0012/00),
- tekintettel a Bizottság „A 2009-es nemzeti stratégiai jelentések indikatív struktúrája” című, 2009. május 18-i tájékoztatójára (COCOF 09/0018/01),
- tekintettel a Bizottságnak a kohéziós politikához kapcsolódó programok végrehajtásáról szóló 2010. évi stratégiai jelentéséről szóló, a Külügyek Tanácsa 2010. június 14-i ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Régiók Bizottságának a „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című bizottsági közleményről szóló, 2010. december 1–2-i véleményére (RB 159/2010),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A 2007 és 2013 közötti időszak helyes gyakorlatain alapuló hatékony partnerségek ösztönzése a kohéziós politikai programok irányítása terén” című, 2010. július 14-i véleményére (ECO/258),

---

¹ HL L 126., 2009.5.21., 3. o.

² HL L 132., 2010.5.29., 1. o.

³ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0165.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0189.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2010)0473.

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0111/2011),
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikke értelmében átfogó harmonikus fejlődésnek előmozdítása érdekében az Unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze, és az Unió célját különösen annak kell képeznie, hogy mérsékelje a különböző régiók fejlettségi szintjei közötti egyenlőtlenségeket, valamint a leghátrányosabb helyzetű régiók – például a vidéki területek, az ipari szerkezetváltás által érintett térségek, valamint a súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányokkal küzdő régiók – lemaradását, és mivel az Európa 2020 stratégiát figyelembe kell venni annak érdekében, hogy az EU intelligens, fenntartható és inkluzív gazdasággá váljon,
- B. mivel a kohéziós politika valamennyi kormányzati szinten és földrajzi területen döntő fontosságú szerepet tölt be az EU 2020 stratégia céljainak teljes körű megvalósulásában, különösen a foglalkoztatás és a szociális ügyek terén,
- C. mivel az 1083/2006/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános rendelet), a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatások (a továbbiakban: stratégiai iránymutatások), a nemzeti stratégiai referenciakeret és az operatív programok biztosítják és hangsúlyozzák a kohéziós politika európai uniós prioritásokkal – Európa és a régiói vonzóbbá tétele beruházási és munkavállalási szempontból, a tudás és az innováció növekedést célzó javítása, valamint több és jobb munkahelyek teremtése – való összhangját garantáló stratégiai dimenzióját,
- D. mivel a stratégiai jelentéstétel a kohéziós politika új eszköze, amelyet az általános rendelet a jelenlegi programozási időszakban vezetett be a stratégiai iránymutatások végrehajtásának ellenőrzésére szolgáló eszközként, a stratégiai tartalom növelése, valamint a kohéziós politika átláthatóságának és elszámoltathatóságának előmozdítása céljából, és mivel a következő programozási időszak megtervezése során tanulni kell az eddig megszerzett információkból és tapasztalatokból,
- E. mivel a lisszaboni prioritások meghatározása az a folyamat, amely során a lisszaboni növekedési és foglalkoztatási stratégia tekintetében nyolcvanhat, a konvergencia-célkitűzés alá tartozó régiók tekintetében negyvenhét, a regionális versenyképesség és foglalkoztatás célkitűzés tekintetében pedig harminchárom prioritási témát határoztak meg,
- F. mivel a 2009-es nemzeti stratégiai jelentések vonatkozásában a Bizottság és a tagállamok arra a megállapodásra jutottak, hogy kizárólag az egyes célkitűzések prioritást élvező témáiról cserélnek adatokat, és az adatszolgáltatásra 2009. szeptember 30-i határidőt szabtak meg, amikor a tagállamok még mindig a gazdasági válság hatása alatt álltak, és néhányuknak kezdeti nehézségekkel kellett megküzdeniük a programozási időszak elején, és mivel a 2013-as stratégiai jelentésből várhatóan sokatmondóbb adatokat nyerhetünk,

- G. mivel az európai régiók között továbbra is feltűnő gazdasági, társadalmi és környezeti különbségek vannak, ami részben az utóbbi két bővítés természetes következménye, emellett pedig a globális pénzügyi és gazdasági válság közvetlen hatásaival is magyarázható, jóllehet e különbségek az elmúlt évtizedben a kohéziós politika aktív közreműködésének köszönhetően mérséklődtek, ami elengedhetetlen a versenyképesség és a gazdasági növekedés regionális sajátosságok figyelembevételével történő biztosításához,
- H. mivel a kohéziós politika az európai gazdasági fellendülési terv kulcsfontosságú eleme, bizonyítva a strukturális alapok gazdasági ösztönzőkként a fenntarthatóság és energiahatékonyság terén – különösen a kisvállalkozások számára – betöltött jelentőségét, és mivel a Bizottság 2010-ben felkérést kapott arra, hogy készítsen jelentést a válságra adott európai válasz részeként elfogadott intézkedések megvalósításáról,
1. üdvözli a Bizottságnak a strukturális alapokból társfinanszírozott kohéziós politikai programok végrehajtásáról szóló stratégiai jelentését; gratulál a tagállamoknak a végrehajtás tekintetében immár bizonyítottan értékes információforrást jelentő első nemzeti stratégiai jelentésük elkészítésére tett erőfeszítéseikért;
  2. hangsúlyozza, hogy összehasonlító elemzések készítésekor figyelembe kell venni, hogy öt tagállam később, egy pedig korábban szolgáltatott adatot; úgy véli, hogy helyesebb volna az egyes tagállamok által elért előrehaladást az uniós átlaggal összehasonlítani;
  3. úgy gondolja, hogy a támogatáselosztás átláthatósága előmozdítja a megfelelő végrehajtást, és kulcsfontosságú előfeltétele a kohéziós politika általános célkitűzései megvalósításának, éppen ezért a végrehajtás valamennyi szakaszában megerősítésre szorul; úgy véli, hogy folytatni kell a kedvezményezettek jegyzékének nyilvánosságra hozatalát, különösen online, mivel ez az átláthatóság javításának hatékony eszköze; úgy gondolja, hogy közösségi iránymutatások meghatározása és a stratégiai jelentéstétel új eszközként való bevezetése a szakpolitikai célkitűzések megvalósítása terén hozzájárult az elszámoltathatóság fokozódásához; ezzel összefüggésben rendszeres politikai vitára szólít fel az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, valamint a kohéziós politika hatásainak értékelése érdekében.

Végrehajtás

4. megjegyzi, hogy a kiválasztott projektek pénzügyi volumene a jelentések szerint 93,4 milliárd euró, ami a jelenlegi időszakban elérhető uniós források 27,1%-át teszi ki, és hogy ez az átlag egyaránt vonatkozik a kohéziós politika három célkitűzésére, a lisszaboni célkitűzésekre, valamint a közösségi stratégiai iránymutatások megvalósítása terén elért előrehaladásra; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az előrehaladás országonként és témánként nagyon eltérő mértékű, hiszen kilenc tagállam esetében 40%-ot meghaladja, 4 tagállam esetében pedig 20% alatt van az összesített kiválasztási arány;
5. újról megismétli, hogy értékeli azokat a nemzeti erőfeszítéseket, amelyek eredményeként a konvergenciaregiókban a rendelkezésre álló pénzeszközök 65%-át, a regionális versenyképességi és foglalkoztatási régiókban pedig annak 82%-át különítették el átlagosan a lisszaboni menetrend megvalósítására szolgáló kiadásokra, meghaladva ezzel az eredetileg kért szinteket; megelégedéssel veszi tudomásul, hogy a jelentések

szerint összesen 63 milliárd eurót különítettek el a lisszaboni célkitűzés projektjeire, és hogy a projektkiválasztás a lisszaboni célkitűzések tekintetében ugyanolyan ütemű, vagy valamelyest gyorsabb, mint más tevékenységek esetében, és ezért arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a jövőben is különítsenek el erőforrásokat az EU 2020 stratégiát támogató projektekre;

6. megjegyzi, hogy a közösségi stratégiai iránymutatásokhoz kapcsolódó témakörök közül a „Területi dimenzió” témában a leggyorsabb (30%), „A növekedést szolgáló tudás és innováció fejlesztése” témában átlag feletti, két másik témában viszont 27,1% alatti az előrehaladás, valamint, hogy a lisszaboni célkitűzés projektjei esetében a konvergencia-célkitűzés és a regionális versenyképesség és foglalkoztatás célkitűzés tekintetében egyaránt átlag feletti, az európai területi együttműködésre vonatkozó célkitűzés esetében azonban csak 20,5%-os a kiválasztási arány; sajnálja, hogy mivel a helyi kimenetekre és eredményekre vonatkozóan nincsenek valamennyi tagállamról adatok, a szakpolitikák végrehajtásának elemzése a stratégiai jelentésben súlyos korlátokba ütközik; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül igazgatási jelentéstételi követelményeit, és felkéri a tagállamokat, hogy fegyelmezettebben járjanak el a programok végrehajtásával kapcsolatos adatszolgáltatás terén;
7. a gazdasági válság és a növekvő munkanélküliség kapcsán üdvözli a „Több és jobb munkahely” iránymutatáshoz kapcsolódó projektek végrehajtása terén eddig elért előrelépéseket; mindazonáltal határozottan javasolja, hogy a Bizottság vezessen be olyan módokat a tagállamokkal való együttműködés számára, amelyek megkönnyítik, hogy a szükséges finanszírozás gyorsan mobilizálható és az erőforrás-hatékony és versenyképes gazdaság megvalósítása – többek között az EU 2020 stratégia és annak különösen a foglalkoztatással és a szociális ügyekkel kapcsolatos célkitűzései, azaz a növekedés és a magas szintű foglalkoztatást biztosító, társadalmi és területi kohéziót teremtő gazdaság – céljából hatékonyan elosztható legyen annak érdekében, hogy fellendítse a növekedést és a termelékenységet, valamint javítsa az európai foglalkoztatási teljesítményt;
8. üdvözli, hogy az ESZA megfelelő támogatást nyújt a munkaerő-piaci reformok megvalósításához, és hatékony eszköznek bizonyul, amely hozzájárul a passzív munkaerő-piaci politikák aktívává, sőt megelőző jellegűvé tételéhez; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassák azokat a strukturális reformokat, amelyek megvédik a munkaerőpiacokat a lehetséges jövőbeni válságoktól;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy érjenek el előrelépést a nemi szegregáció és az egyenlőtlenségek – például a bérkülönbségek, valamint a döntéshozatali pozíciókban tapasztalható alulreprezentáltság – mérséklése, a munka és a családi élet összeegyeztethetőségének megkönnyítése, és – mivel a nők jelentős hányadát érintik a bizonytalan munkafeltételek – a bizonytalan munkák rendes munkaviszonnyá való átalakításának ösztönzése révén a munkaerőpiacok regionális szintű támogatására irányuló társfinanszírozott intézkedések és tevékenységek végrehajtásában;
10. hangsúlyozza, hogy fontos javítani, valamint megfizethetővé tenni az azokban a hátrányos helyzetű mikrorégiókban meglévő infrastruktúrákat és szolgáltatásokat, ahol nagy számban élnek társadalmilag perifériára szorult emberek (pl. romák);

11. hangsúlyozza általában a közlekedés területi, gazdasági és társadalmi kohézió biztosítása terén játszott fontos szerepét; aggódik amiatt, hogy a vasúti ágazatban eszközölt beruházások nem a tervek szerint haladnak, és elmaradnak a közúti ágazatban megvalósított előrehaladás mögött, azaz nem járulnak hozzá megfelelő mértékben a közlekedés szén-dioxid-mentesítéséhez; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy hátráltatja az intermodális európai közlekedési rendszer létrehozását az, ha aránytalanság alakul ki a különféle közlekedési módok vonatkozásában tervezett beruházások között, és megállapítja, hogy a végrehajtás további késedelme elmélyítheti az egyenlőtlenségeket;
12. emlékeztet arra, hogy a kohéziós és strukturális alapok 2007–2013-as előirányzatainak mintegy 23,7%-át (82 milliárd euró) szánják a közlekedésre, de csak a felét fogják TEN-T projektjeire költeni (17 milliárd eurót a TEN-T prioritási hálózatra és 27,2 milliárd eurót az átfogó részre), a másik felét pedig elkülönítik a TEN-T térképeken nem jelölt nemzeti, regionális és helyi projektekbe való befektetésre; hangsúlyozza, hogy a közlekedés számára előirányzott kohéziós és strukturális alapokat úgy osztják fel a közlekedési hálózatok és módok között, hogy nem veszik kellően figyelembe az Európai Unió célkitűzéseit;
13. a területi együttműködéssel összefüggésben felhívja a figyelmet arra a tendenciára, hogy a határokon átnyúló projekteket és általában a vasúti projekteket késedelemmel indítják el, és hangsúlyozza a TEN-T hálózat európai hozzáadott értékét, amely különösen nyilvánvaló a projektek határokon átnyúló részeiben, valamint a nemzeti közúti, vasúti és belvízi hajóúti projektekkel való összekapcsolódásában; e tekintetben javasolja, hogy társadalmi-gazdasági, földrajzi, demográfiai és kulturális szempontok alapján foglalják rendszerbe a bevált módszerek közös platformjainak bevezetését;
14. örvendetesnek tartja, hogy a lakásépítések és a marginalizált közösségeknek szóló lakásépítési projektek terén az energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos beruházási költségeket bevonták a támogatási programba, amelynek végrehajtása számos régióban sikeresnek bizonyult, és amelyet a jövőben is folytatni kell;
15. felhív a programok hatékonyabb végrehajtására a környezetvédelmi ágazatban, nevezetesen a hozzáadott európai értéket képviselő, egymást átfedő területeken, mint például az éghajlatváltozás leküzdésére, mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedések, a tisztább és alacsony széntartalmú technológiákba való beruházások, a levegő- és vízszennyezés csökkentését és a biológiai sokféleség védelmét célzó intézkedések, a vasúti hálózatok bővítése, az energiahatékonyság – különösen az építőipari ágazatban – és a megújuló energiaforrások előmozdítása az EU energetikai és éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseinek 2020-ig való teljesítésére törekedve és zöld munkahelyek létrehozásának előmozdítása érdekében;
16. felszólít a környezeti katasztrófák megelőzéséhez és/vagy a gyors reagáláshoz hozzájáruló alapok felhasználására, és kéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a beruházásokat a megelőzés, valamint a fertőzött ipari övezetek és földterületek helyreállítása érdekében, mivel e téren a végrehajtás egyelőre korlátozott fokú;
17. sajnálja, hogy késlekedik a projektkiválasztás olyan stratégiai területeken, mint a vasúti közlekedés, egyes energetikai és környezeti beruházások, a digitális gazdaság, a társadalmi befogadás, az irányítás, valamint a kapacitásépítés, és kéri a késedelem okainak

mélyreható vizsgálatát, és felszólítja a tagállamokat, hogy vonják be a régióikat azoknak a területeknek a szorosabb nyomon követésére, ahol fokozott erőfeszítésekre van szükség; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az abszorpció magasabb volt az európai területi együttműködési programok környezeti projektjei tekintetében, és ezzel összefüggésben kiemeli az együttműködés egyértelmű hozzáadott értékét; hangsúlyozza ugyanakkor annak lehetőségét, hogy a tagállamok felzárkóztak olyan területeken, ahol korábban lemaradtak a végrehajtásban, és hogy ennek következtében az ebben a szakaszban bekövetkezett késedelmek nem feltétlenül tükrözik a programozási időszak általános minőségét; kiemeli ezzel összefüggésben a felvevőképesség fokozódását és a kohéziós politika költségvetési végrehajtásának felgyorsítását 2010 során, ami többek között a közelmúlt jogalkotási módosításainak és az operatív programok teljes kibontakozásának köszönhető, mivel a Bizottság végre jóváhagyta az utolsó igazgatási és ellenőrzési rendszereket is;

18. úgy véli, hogy haladéktalanul korrekciós intézkedéseket kell tenni az egyes prioritást élvező területen mutatott gyenge teljesítmény kijavítása érdekében; javasolja a projektkiválasztás tekintetében jelentős késedelmeket produkáló területek végrehajtási problémáinak mélyreható elemzését, és ezzel összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy a késedelemmel érintett témákban fokozzák a projektkiválasztás javítására irányuló erőfeszítéseket, valamint hogy gyorsítsák fel minden kiválasztott projekt végrehajtását, a megállapított célkitűzések megvalósulása kockázatának elkerülése érdekében;
19. úgy gondolja, hogy a humántőke-fejlesztésre, az egészség előmozdítására, a betegségek megelőzésének elősegítésére, az esélyegyenlőség biztosítására, a munkaerőpiacok támogatására, valamint a társadalmi befogadás erősítésére irányuló tevékenységek tekintetében néhány esetben különösen szükséges a gyors projektkiválasztás és végrehajtás, valamint a biztosított források általában jobb felhasználása, különösen a gazdasági válság negatív hatásainak leküzdése érdekében;
20. hangsúlyozza, hogy számos tagállam megerősítette, hogy az elkülönítési gyakorlat következtében megkövetelt fegyelem javította a programtervezés minőségét és célzottságát; ezen túlmenően megállapítja, hogy a tagállamok egyhangúlag úgy vélték, hogy a lisszaboni stratégiához kapcsolódó nemzeti stratégiai referenciakereteikben és operatív programjaikban az alapvető prioritások fenntartása a legjobb eszköz arra, hogy leküzdjék a válságot, továbbá ismét megerősítették az e dokumentumokban meghatározott közép- és hosszú távú célkitűzések relevanciáját;

A végrehajtásban rejlő kihívások

21. hangsúlyozza, hogy egyes területeken alapvető előfeltételek – így például bizonyos beavatkozási területek esetében az egyszerűbb nemzeti szintű alkalmazási eljárások, a világos nemzeti prioritások, az uniós jogszabályok időben történő átvétele, vagy a konszolidált intézményi és igazgatási kapacitás, a finanszírozástervezési eszközökre vonatkozó egyszerűbb szabályok – hiánya, valamint a túlzott mértékű tagállami bürokrácia hátráltatja a projektek hatékony kiválasztását és végrehajtását; ennélfogva felszólítja a tagállamokat és a régiókat, hogy e kihívások leküzdésével, és különösen az állami támogatással, a közbeszerzéssel és a környezetvédelmi szabályokkal összefüggő jogi keret kiigazításával segítsék elő a szakpolitikák végrehajtását, és hajtsanak végre

intézményi reformokat;

22. emlékeztet arra, hogy a szakpolitika végrehajtása terén tapasztalt jelentős késedelem főként az alábbi tényezők következménye: a társfinanszírozáshoz rendelkezésre álló állami források szűkössége a tagállamokban; 10 a. hangsúlyozza, hogy a friss információk hiánya miatt a következő programozási időszakra vonatkozó tervezést nem támasztják alá megfelelő statisztikai adatok; a FEMM bizottság nevében
23. sajnálja, hogy bár a stratégiai jelentésnek hangsúlyoznia kellene, mennyiben járulnak hozzá a strukturális alapból társfinanszírozott programok a kohéziós politika célkitűzéseinek végrehajtásához, a jelentés nem tartalmaz átfogó adatokat a 2009-ig fennálló regionális eltérésekről;

A gazdasági válságra adandó válasz

24. üdvözli a „Kohéziós politika: Válasz a gazdasági válságra, az európai gazdasági fellendülési terv támogatására elfogadott kohéziós politikai intézkedések végrehajtásának felülvizsgálata” című bizottsági szolgálati munkadokumentum publikálását; hangsúlyozza, hogy ez az áttekintés elsősorban a nemzeti stratégiai jelentésekben szereplő információkra épít; felszólítja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok pontos információkat szolgáltassanak;
25. megállapítja, hogy a globális pénzügyi és gazdasági válság és a jelenlegi gazdasági lassulás közepette az EU kohéziós politikája egyértelműen hozzájárul az európai gazdaságélénkítési tervhez, mivel a reálgazdasági beruházások legnagyobb közösségi forrását jelenti, és immár bizonyítottan rugalmas és megfelelő választ biztosít a társadalmi-gazdasági környezet gyors romlására; hangsúlyozza, hogy a tagállamok értékelték azt, hogy a válságintézkedéseket egyéni szükségleteikhez lehetett igazítani; felszólít ugyanakkor a szabályok rugalmasságának fokozására és összetettségének mérséklésére a válság leküzdése érdekében, és ösztönzi a tagállamokat, hogy haladéktalanul éljenek a Bizottság által biztosított összes intézkedéssel a konkrét igényekhez igazodó, megfelelő és kellő időben történő válaszadás, valamint a válságból való sikeres kilábalás érdekében, a hosszú távú fenntartható fejlődés megvalósítása céljából, a versenyképesség, a foglalkoztatás és az európai régiók vonzerejének erősítése által;
26. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy további erőfeszítéseket tegyenek az európai gazdasági fellendülési terv keretében megvalósított, kifejezetten a kohéziós politikához tartozó intézkedések általános hatásainak felmérését akadályozó nehézségek leküzdése érdekében, és sajnálja, hogy ebből adódóan a felülvizsgálat csak nemzeti szinten végrehajtott konkrét példákba nyújthat némi bepillantást; ennek ellenére üdvözli a bevált gyakorlatok elemzését és a jelentésben bemutatott első következtetéseket;
27. úgy véli, hogy a válságból való kilábalás jelei gyengék, Európának pedig az elkövetkező években meg kell küzdenie strukturális gyengeségeivel, többek között kohéziós politikai beavatkozások, valamint különösen a kutatás és fejlesztés, az innováció, az oktatás és a versenyképességük biztosítása szempontjából valamennyi ágazat számára hasznos technológiák kifejlesztése terén megvalósított célzott beruházások révén; ezért hangsúlyozza, hogy mélyrehatóan elemezni kell a válság leküzdésére irányuló

intézkedések hatását, és hozzáférhető strukturális támogatást kell biztosítani, hiszen ez egy hatékony eszköz, amelynek célja a régiók segítése a gazdasági és társadalmi átalakulásban, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió és a szolidaritás előmozdításában;

Szinergiák megteremtése, valamint a regionális politikához köthető források ágazati elaprózódásának elkerülése

28. egyetért a Tanács 2010. évi stratégiai jelentéséről szóló következtetéseiben megfogalmazott nézetekkel, amely szerint tényleges hozzáadott értéket jelent az, ha egységes stratégiai megközelítést alkalmaznak a strukturális alapok tekintetében; emlékeztet arra, hogy minden egyes alaphoz saját szabályokra van szüksége ahhoz, hogy a konkrét helyzetekben sikeres beavatkozásokat lehessen tenni a helyszínen; hangsúlyozza továbbá, hogy a válságot követő időszakban meg kell erősíteni az állami költségvetéseket, és növelni kell a szinergiákat, valamint az összes elérhető finanszírozási forrás (az uniós, a nemzeti, vagy az EIB által kínált eszközök) hatásait;
29. hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok és egyéb ágazati szakpolitikai eszközök, valamint ezen eszközök és a nemzeti, regionális és helyi erőforrások közötti szinergiák létfontosságúak, és értékes összeköttetéseket teremtenek, elősegítve egymás kölcsönös megerősítését, a programok fenntartható végrehajtását és a területi kohézió megvalósítását; elismeri, hogy a 2007–2013-as időszakra vonatkozó elkülönítési rendelkezések révén a kohéziós politika felkészültebb a kutatási és innovációs politikákkal való szinergiák megteremtésére; hangsúlyozza, hogy a kohéziós alapokat fel lehetne használni a kutatási infrastruktúra fejlesztésére, a kutatási támogatásokhoz való hozzáféréshez szükséges fejlettségi szint biztosítása érdekében; szintén hangsúlyozza az ERFA, az ESZA és az EMVA közötti szinergiák előnyeit; megjegyzi, hogy a tapasztalatok egyértelműen azt bizonyítják, hogy a gazdasági fellépésekhez nyújtott ERFA-finanszírozás hatékonyságának maximalizálása érdekében elengedhetetlen az ESZA által finanszírozott programok sikeres végrehajtása; emlékeztet ezzel összefüggésben a keresztfinanszírozásban rejlő lehetőségekre, amelyeket még mindig nem aknáznak ki teljesen; a következő stratégia jelentésre tekintettel felkéri a Bizottságot, hogy jelentésben foglalkozzon a strukturális alapok közötti kölcsönhatással, valamint a strukturális alapok és egyéb uniós pénzügyi eszközök közötti kapcsolattal;

Nyomon követés és értékelés

30. hangsúlyozza, hogy a technikai segítségnyújtás, a figyelemmel kísérés és az értékelés ösztönzi a szakpolitikával kapcsolatos ismeretek bővítését, és a hatékony pénzügyi ellenőrzéssel együtt hozzájárul majd a végrehajtás minőségének javításához;
31. sajnálja, hogy csak 19 tagállam jelentése foglalkozik az alapmutatókkal, ezért jelenleg nem kapunk az egész Uniót lefedő, világos képet a szakpolitika helyi hatásáról; határozottan arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a stratégiai jelentéstétel következő, 2012 és 2013 közötti szakaszában alkalmazzák az alapmutatókat; felszólítja a Bizottságot, hogy lépjen közbe és biztosítson támogatást a tagállamok és a régiók számára abban, hogy időszerű, koherens és hiánytalan adatokkal szolgáltassanak;
32. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak hatékony és állandó nyomon követési és ellenőrzési

rendszereket kell biztosítani a strukturális alapok végrehajtási rendszere irányításának és hatékonyságának javítása érdekében; felszólítja a Bizottságot a tagállamok által elért előrehaladás ellenőrzése következtetésének és minőségének javítására, azáltal, hogy az összehasonlítás és az eredményorientáltság megkönnyítése érdekében a következő programozási időszakra vonatkozóan a nemzeti stratégiai jelentésekben kötelezővé teszi az alapmutatók minimális készletének alkalmazását, és részletesebb iránymutatásokat nyújt;

Bevált gyakorlatok

33. úgy véli, hogy a szakpolitikák végrehajtása során hangsúlyozni kell a bevált gyakorlatokat és a kölcsönös tanulást, és elő kell mozdítani a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint meg kell erősíteni az igazgatási kapacitásokat, különösen a helyi és a regionális hatóságok tekintetében, a hatékonyság és eredményesség fokozása és a korábban elkövetett hibák megismétlésének elkerülése érdekében;
34. ösztönzi a nemzeti jelentéstétellel kapcsolatos olyan bevált gyakorlatokat, mint például az alapmutatók alkalmazása, jelentéstétel az eredményekről és a kimenetekről, valamint a nemzeti és az uniós politikák közötti szinergiákról, nyilvános viták és konzultációk szervezése az érintettekkel, a jelentések benyújtása a nemzeti parlamenteknek véleményezés céljából és a jelentések közzététele kormányzati weboldalakon (amellett, hogy a jelentések egyértelmű és tömör terminológiát alkalmaznak), mivel ezek javítják a jelentéstétel minőségét és növelik a tagállamokban tevékenykedő érintettek felelősségét; mindenképpen szükségesnek tartja a bevált gyakorlatok alkalmazását olyan régiókban, ahol alacsony a finanszírozási programok kihasználtsága vagy hatékonysága;
35. üdvözli, hogy a Bizottság meghatározza azt, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságok miként igazíthatják a regionális operatív programokat az EU 2020 fenntartható növekedésre vonatkozó célkitűzéseikhez, és hogyan lehet az alkalmazott módszereket még inkább az intelligens növekedésre vonatkozó célkitűzésekre összpontosítani ebben a programozási időszakban; felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul cselekedjenek, fektessenek be többet a fenntartható fejlődésbe, az intelligens növekedésbe és a nemek közötti egyenlőség munkaerőpiacon történő biztosításába, valamint hatékonyabban használják fel a pénzeszközöket; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy indítson vitát annak mélyrehatóbb vizsgálatáról, hogy a kohéziós politika a jelenlegi, 2007–2013 közötti időszakban hogyan járulhatna hozzá az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához;

Következtetések és ajánlások

36. hangsúlyozza a kkv-k mint innovatív szereplők jelentőségét a gazdaság szempontjából, és kiemeli, hogy fejleszteni kell ezt az ágazatot – többek között a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásán keresztül –, elő kell segíteni a kkv-k finanszírozáshoz és működési tőkéhez való hozzáférését, valamint ösztönzi kell a kkv-eket innovációs projekteken való részvételre, versenyképességük megerősítése és foglalkoztatási lehetőségeik kiszélesítése érdekében; hangsúlyozza, hogy számos társadalmi és gazdasági előnnyel jár a hatóságok, kkv-k, üzleti hálózatok, kutatóintézetek és klaszterek közötti helyi és regionális szintű együttműködés, valamint a meglévő erőforrások hatékony

felhasználása, beleértve az uniós finanszírozási eszközöket (Jeremie) mint a kkv-k tőkeerejének növelésére szolgáló eszközöket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a hitelfinanszírozás tekintetében növelni kell a jogbiztonságot azáltal, hogy a pénzügyi közvetítők és a kedvező feltételeket kínáló bankok olyan feltételeket tudjanak meghatározni az innovatív pénzügyi eszközökre vonatkozóan, amelyek az egész programozási időszakban érvényesek maradnak;

37. határozottan úgy véli, hogy a jó kormányzás európai, nemzeti és helyi szinten, valamint a kormányzás különböző szintjei közötti hatékony koordináció alapvető jelentőségű a döntéshozatali eljárás minőségének biztosítása, a stratégiai tervezés, valamint a strukturális és kohéziós alapok abszorpciók kapacitásának javítása, és ezáltal a kohéziós politika sikeres és hatékony megvalósítása szempontjából; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Szerződéssel, valamint a szubszidiaritás és az együttműködéselvével összhangban javítsák és szorgalmazzák a többszintű kormányzást; ezért hangsúlyozza a valódi partnerségi stratégia fontosságát, vertikálisan és horizontálisan egyaránt, és javasolja a partnerségek minőségének értékelését, emlékeztetve arra, hogy a partnerségek egyszerűsítéshez vezethetnek, különösen a projektkiválasztás folyamata tekintetében; felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti szint alatti szinteket a kezdetektől vonják be a beruházási prioritások meghatározásába, és magába a döntéshozatali eljárásba is, valamint hogy a civil társadalmi szereplőkkel és a közösségek képviselőivel együtt integrálják őket a programok végrehajtásába; ezzel összefüggésben javasolja „a helyi és regionális önkormányzatok Európa 2020 stratégiára vonatkozó területi paktumának” létrehozását minden tagállamban;
38. úgy gondolja, hogy a rendelkezések és az eljárások egyszerűsítésének hozzá kell járulnia a pénzeszközök elosztásának és kifizetésének felgyorsításához, ezért folytatni kell azt, és hogy a folyamat eredményeképpen a 2013-at követő időszakban uniós és nemzeti szinten egyaránt javulnia kell a szabályozásnak, anélkül, hogy ez jelentősebb nehézségeket okozna a kedvezményezettek számára; úgy véli, hogy a regionális politikát még inkább a felhasználók igényeihez kell igazítani, és hogy az egyszerűsítés során csökkenteni kell a szükségtelen igazgatási akadályokat és költségeket, csakúgy, mint a szakpolitikai célok elérését hátráltató egyéb akadályokat, továbbá lehetővé kell tenni a jelenlegi ügyintézési gyakorlat zavaros és téves értelmezésének elkerülését, emellett rugalmasabbá kell tenni a projektirányítást, valamint biztosítani kell az ellenőrzések összehangolását és a szakpolitika eredményességének fokozását; sajnálja, hogy sok támogatás nem kerül felhasználásra a fölösleges bürokrácia és a gyakran változó, túlbonyolított szabályozás miatt, valamint azért, mert az eljárások nincsenek összehangolva; úgy véli, hogy meg kell találni az egyensúlyt az egyszerűsítés és a szabályok és eljárások szilárdságának biztosítása között;
39. felszólítja a tagállamokat és a regionális hatóságokat a kapacitásépítés támogatására és az adminisztratív terhek csökkentésére, valamint különösen arra, hogy biztosítsák a projektek nemzeti hozzájárulásokon keresztül történő társfinanszírozását, és szükség esetén vezessenek be különféle finanszírozási eszközöket a támogatások abszorpciójának növelése érdekében, illetve azért, hogy elkerülhetővé váljanak további jelentős beruházási késedelmek;
40. támogatja a Bizottság azon elképzeléseit, melyek célja, hogy a strukturális alapok

végrehajtásakor fokozottabban összpontosítson az eredményorientáltságra, és úgy véli, hogy – a végrehajtás nyomon követésének értékes eszközeként – a stratégiai jelentéstétel megteremti a szakértői felülvizsgálat és az uniós szintű stratégiai vita alapját; az összehasonlítható és megbízható adatokra épülő stratégiai jelentéstétel minőségének javítása érdekében arra ösztönzi a tagállamokat, hogy még inkább analitikus és stratégiai jellegű megközelítést kövessenek a nemzeti jelentések kidolgozása során, középpontba helyezve a célkitűzéseket, az eredményeket és a stratégiai előrelépéseket, és időszzerű, pontos információkkal szolgáljanak az alapmutatókról és a megállapított célokról; ezért hangsúlyozza, hogy a 2013-as stratégiai jelentésnek eredményorientátnak kell lennie, és rendkívül sok statisztikai adat bemutatása helyett a programok vonatkozásában nagyobb hangsúlyt kell fektetnie a programok hatékonysága, a kimenetek, az eredmények és a korai hatások minőségi szempontú elemzésére;

41. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2007 és 2013 közötti időszakra szóló pénzügyi terv és a kohéziós politika félidős felülvizsgálata lehetőségét megragadva biztosítsák az európai alapok jobb felhasználását a 2011 és 2013 közötti időszakban;
42. felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a következő programozási időszak elején esetlegesen felmerülő kezdeti nehézségek leküzdése érdekében, a jövőbeli kohéziós politikáról folytatandó következő tárgyalási fordulóra való tekintettel, segítsék elő a kulcsfontosságú dokumentumok – pl. többéves pénzügyi keret, rendeletek – gyors véglegesítését;
43. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a jövőbeli kohéziós politika számára megfelelő finanszírozási forrásokat fognak biztosítani; úgy véli, hogy a kohéziós politika nem tekinthető egyszerűen az ágazati szakpolitikák céljainak elérésére szolgáló eszköznek, mivel egy olyan közösségi politikáról van szó, amely lényeges hozzáadott értéket teremt, és saját létjogosultsággal rendelkezik, amely nem más, mint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió biztosítása; ezért hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának függetlennek kell maradnia, illetve jelenlegi alapjait és elveit nem módosíthatja ágazati szétforgácsolódás;
44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

BEVEZETÉS

A végrehajtási jelentések az uniós jogszabályok nemzeti jogba történő átültetését, továbbá tagállami végrehajtását és betartatását elemzik. A kohéziós politika esetében a jogszabályi keretet közvetlenül alkalmazandó rendeletek alkotják.

A „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című bizottsági közlemény közzétételével az Európai Parlament végre megvalósíthatja az operatív programok végrehajtási folyamatának első érdemi elemzését.

Ezért e jelentés azt vizsgálja, hogy a jogszabályokat megfelelően alkalmazták-e a tagállamokban, valamint hogy a tagállamok miként értelmezték és követték a közösségi stratégiai iránymutatásokat nemzeti stratégiai referenciakeretük és operatív programjaik végrehajtása során.

A jelentés alapjául mindenekelőtt az alábbi két dokumentum szolgál: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007/2013 közötti időszak programjainak végrehajtása” címmel (a továbbiakban: stratégiai jelentés), valamint a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum.

Általános háttér

A stratégiai jelentéstétel a kohéziós politika új eleme, melyet az általános rendelet a jelenlegi programozási időszakban vezetett be a stratégiai iránymutatások végrehajtásának ellenőrzésére szolgáló eszközként. A szóban forgó gyakorlat célja – amint azt az 1083/2006/EK tanácsi rendelet (általános rendelet) (36) preambulumbekkezdése is kimondja –, hogy növeljék a kohéziós politika stratégiai tartalmát és átláthatóságát a közösségi prioritásokkal való integráció által.

Ugyanazon rendelet 29. cikkének (2) bekezdése, valamint 30. cikkének (1) és (2) bekezdése biztosítja a stratégiai jelentéstétel jogalapját. A szóban forgó rendelet értelmében a tagállamok legkésőbb 2009 végéig kötelesek benyújtani az első nemzeti stratégiai jelentésüket. A stratégiai jelentésben ismertetett adatok e nemzeti stratégiai jelentéseken alapulnak.

A legfontosabb megállapítások

A programok végrehajtása

Először is meg kell jegyeznünk, hogy a 2009-es nemzeti stratégiai jelentések vonatkozásában a Bizottság és a tagállamok adatszerében állapodtak meg, és az adatszolgáltatásra 2009. szeptember 30-i határidőt szabtak meg. Néhány tagállam azonban más időpontban szolgáltatott adatot. Ezért az összehasonlító elemzés során tekintettel kell lenni a több havi eltérésre is, mivel ez befolyásolhatja az egyes ágazatok részére kiosztott összegeket.

A kiválasztott projektek összértéke a jelentések szerint 93,4 milliárd EUR, ami az adott időszakra rendelkezésre álló uniós források 27,1%-át teszi ki. Ez az átlag egyaránt vonatkozik a kohéziós politika három célkitűzésére, a lisszaboni célkitűzésekre, valamint a közösségi stratégiai iránymutatások megvalósítása terén elért előrehaladásra. A jelentések szerint összesen 63 milliárd eurót különítettek el a lisszaboni célkitűzés projektjeire, és a projekt kiválasztás a lisszaboni célkitűzések tekintetében ugyanolyan ütemű, vagy gyorsabb, mint más tevékenységek esetében.

A tagállamok által elért, fent említett átlagos haladás elfogadhatónak mondható, különösen mivel 2008–2009-ben a világválság miatt a társadalmi-gazdasági helyzet jelentős mértékben romlott, ugyanakkor a 2007–2013-as időszakra vonatkozó politika reformja is szerepet játszott, mivel mindkét tényező meghatározó hatást gyakorolt a végrehajtásra.

Ugyanakkor a válság a strukturális alapok fontosságát is bizonyította, és elsősorban az Európai Szociális Alap nyújtott rendkívül hasznos segítséget számos régió kilátástalan problémáinak megoldásához. A bizonyítékok az európai gazdasági fellendülési terv támogatására elfogadott kohéziós politikai intézkedések végrehajtásának felülvizsgálatában szerepelnek („Kohéziós politika: Válasz a gazdasági válságra” című bizottsági szolgálati munkadokumentum), amely alapvetően a nemzeti stratégiai jelentésekben szereplő információkra támaszkodik.

Több területen még mindig széles szakadék tátong a kevésbé fejlett és a nagyon fejlett uniós régiók között, és az egyes országok és témák előrehaladásban is jelentős különbségek mutatkoznak, hiszen kilenc tagállam esetében a 40%-ot meghaladja, 4 tagállam esetében pedig 20% alatt van az összesített kiválasztási arány. A lemaradt régióknak további segítségre van szükségük a társadalmi-gazdasági nehézségeik leküzdéséhez.

Az előadó szerint néhány stratégiai szempontból fontos területen jelentősen késlekedik a projekt kiválasztás. Különös aggodalomra adnak okot a következők: a vasúti ágazat, egyes energetikai és környezeti beruházások, a digitális gazdaság, a társadalmi integráció, az irányítás és a kapacitásépítés – e területeken elengedhetetlen az indokok alapos elemzése.

További erőfeszítéseket kell tehát tenni a túlzott késedelmek elkerülése, a végrehajtási teljesítmény javítása és a nagyobb pénzügyi fegyelem biztosítása érdekében. Az előadó hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az abszorpció magasabb volt az európai területi együttműködési programok környezeti projektjei tekintetében, és ezzel összefüggésben kiemeli, hogy ez egy olyan előnyös fejlemény, amely a határokon átnyúló, transznacionális és a régiók közötti együttműködés egyértelmű hozzáadott értékét bizonyítja.

Stratégiai jelentéstétel

A stratégiai jelentéstétel kellő időben nyújt bizonyítékot a végrehajtás terén az EU mind a 27 országában elért haladásról, és megfelelő kiindulópontul szolgál a magas szintű vitákhoz, a szakértői értékeléshez, a szakpolitikával kapcsolatos ismeretek bővítéséhez és a végrehajtás minősége javításának ösztönzéséhez.

Ennek ellenére néhány jelentősebb hiányosságra is fény derült. Például, hogy csupán 19 tagállam jelentése foglalkozik az alapmutatókkal. Ezért jelenleg nem kapunk az egész Uniót

lefedő, világos képet a szakpolitika helyi hatásáról. Az előadó úgy gondolja, hogy a tagállamoknak az uniós szintű összehasonlítás megkönnyítése érdekében a stratégiai jelentéstétel következő, 2012 és 2013 közötti szakaszában alkalmazniuk kellene az alapmutatókat. Mi több, az előrehaladás ellenőrzése következetességének és minőségének javítása érdekében a tagállamoknak fokozniuk kellene jelentéseik stratégiai tartalmát és a Bizottságnak részletesebb iránymutatásokat kellene nyújtania a stratégiai jelentéstétel minőségének javítása céljából.

A jelentéstételnek javítania kellene a politika megvalósításával kapcsolatos elszámoltathatóságot; a megállapítások ismertetéséhez ezért nagyobb nyilvánosságot kell biztosítani. Mi több, a tapasztalatcserét is elő kell segíteni, hogy a tagállamok élvezhessék a pozitív eredményt nyújtó bevált gyakorlatok kínálta előnyöket. Az előadó kiemeli az alábbi bevált gyakorlatokat, amelyek javítják a jelentéstétel minőségét és növelik a tagállamokban tevékenykedő érintettek felelősségét:

- alapmutatók alkalmazása,
- jelentéstétel az eredményekről és a kimenetekről,
- jelentéstétel a nemzeti és az uniós politikák közötti szinergiákról,
- nyilvános viták és konzultációk szervezése az érintettekkel,
- jelentések benyújtása a nemzeti parlamenteknek véleményezés céljából és a jelentések közzététele kormányzati weboldalakon.

Az előadó észrevételei és következtetései

A kohéziós politika továbbra is tanúbizonyságot tesz saját fontosságáról, mivel jelentős mértékben hozzájárul a társadalmi-gazdasági környezet javításához. A tagállamok pozitívan fogadták az új követelményeket és az államok és régiók szintjét jellemző sokszínűség ellenére jól haladnak a kohéziós politika célkitűzéseinek teljesítésével, amint ezt a nemzeti jelentésekben ismertetett tények és adatok is bizonyítják. Ugyanakkor a kohéziós politika hosszú távra szóló mechanizmus és eredményei többsége csak a későbbi programozási időszakokban válik érzékelhetővé. A 2007–2013-as programozási időszak eredményei csak 2015-ben válnak láthatóvá, azaz két évvel a stratégiai jelentés után, mivel néhány országnak 2013-at követően még két éve lesz az összes előirányzott forrás felhasználására.

Az előadó felhívja a figyelmet arra, hogy néhány területen a projektek kiválasztását és végrehajtását számos tényező hátráltatja, például a többéves pénzügyi keretről és a szakpolitikára vonatkozó jogalkotási csomagról folyó tárgyalások késedelmes lezárása, amelyből adódóan késve fogadták el a nemzeti stratégiákat és az operatív programokat, továbbá a pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó szabályok megváltozása, a társfinanszírozáshoz rendelkezésre álló állami források szűkössége a tagállamokban, valamint bizonyos beavatkozási területek esetében a világos nemzeti prioritások hiánya és az intézményi és igazgatási kapacitás hiánya. E tényezőket sürgősen kezelni kell mind uniós, mind tagállami szinten. A tagállamoknak azt tanácsolják továbbá, hogy gyorsítsák fel és egyszerűsítsék a strukturális alapok helyi szintű felhasználását és a meghatározott eredmények késedelmes elérésének elkerülése érdekében hozzanak kiigazító intézkedéseket az alacsonyan teljesítő területeken.

Természetesen a kohéziós politika átfogó céljai megvalósításának legfontosabb előfeltételei a

megfelelő pénzügyi fegyelem és a források elosztásának átláthatósága. A stratégiai jelentéstétel új eszköze e tekintetben hozzájárulhat a politikai célkitűzések teljesítésével kapcsolatos elszámoltathatóság javításához. A döntéshozatali eljárás minőségének biztosítása, a stratégiai tervezés, valamint a kohéziós politika sikeres és hatékony megvalósítása szempontjából kiemelkedő szerepe van a hatékony közigazgatásnak. Ezért a Szerződéssel és az együttműködés elvével összhangban, európai, nemzeti, regionális és helyi szinten tovább kell erősíteni a jó kormányzást. A kohéziós politika irányításának és végrehajtásának egyszerűsítése továbbra is kívánatos, mivel az valószínűleg nem cél, hogy a fölösleges bürokrácia, valamint a túlbonyolított szabályok és eljárások miatt a támogatások ne kerüljenek felhasználásra.

E tekintetben a támogatások abszorpciója a célzott kapacitásbővítéssel és az összes megfelelő nemzeti erőforrásnak a strukturális alapok révén rendelkezésre álló társfinanszírozás megszerzése érdekében történő mozgósításával fokozható. A szükséges támogatás a pénzügyi tervezés eszközei révén is biztosítható.

Végezetül a kohéziós politika célja az európai régiók fejlettségi szintjében tapasztalható különbségek csökkentése, a korszerűsítés megkönnyítése és a fenntartható fejlődés megvalósítása. A kohéziós politika továbbá az európai szolidaritásról is bizonyosságot tesz. Ilyen formán alapvetően fontosnak bizonyult az európai integráció alakulása szempontjából, miközben erős szinergiákat hozott létre az összes európai politika között. A valóság azt mutatja, hogy az európai régiók között továbbra is feltűnő gazdasági, társadalmi és környezeti különbségek vannak. Ezen eltérések némelyike a legutóbbi két bővítés eredménye (gazdasági szempontból hátrányos helyzetű országok csatlakozása), míg más különbségeket a globális pénzügyi és gazdasági válság közvetlen hatásai tettek még hangsúlyosabbá.

A 2014–2020-as időszakra szóló, jövőbeli kohéziós politika felépítésével kapcsolatos kérdések állnak majd a jövő évi politikai viták középpontjában. Fennáll a kockázata annak, hogy a lisszaboni stratégia hiányosságai az Európa 2020 stratégia végrehajtása során is megismétlődnek. Az előadó a jövőbeli programozási időszakról szóló, soron következő tárgyalások fényében megerősíti, hogy a kohéziós politikának továbbra is választ kell kínálnia az összes európai régió kihívásaira és a társadalmi problémákra azáltal, hogy segíti a szegényebbek felzárkózását, valamint intelligens, fenntartható és befogadó növekedést eredményez. Az előadó szilárd meggyőződése, hogy a makacs területi egyenlőtlenségek és a hosszúra nyúló válság mellett az erős és jól finanszírozott uniós regionális politika elengedhetetlen feltétele a társadalmi, gazdasági és területi kohézió megvalósításának, és ezért a kohéziós politika számára előirányzott költségvetést a következő programozási időszakban semmiképpen sem szabad csökkenteni.

27.1.2011

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Fejlesztési Bizottság részére

A kohéziós politika 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó programjainak végrehajtásáról szóló 2010-es jelentésről
(2010/2139(INI))

A vélemény előadója: Ivars Godmanis

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. kiemeli, hogy míg a kiválasztott projektek az e célra szánt pénzügyi keret 27%-át teszik ki, a kifizetési arány a jelentés elkészítésekor ennél jóval alacsonyabb volt (mintegy 13%), és 2010 végén is csak 22%-ot tett ki, ami megközelítőleg a 2000–2006-os pénzügyi időszak négy évnyi végrehajtást követően kialakult szintjének 60%-a;
2. emlékeztet rá, hogy költségvetési szempontból a 2007–2013-as tervezési időszak félidejekor, 2010. július 1-jén csupán a kifizetések hatodára került sor;
3. üdvözli a felvevőképesség fokozását és a kohéziós politika költségvetési végrehajtásának felgyorsítását (79%-os és 62%-os növekedés a 2007–2013-as pénzügyi keret vonatkozásában 2010-ben az ERFA/ECF és az ESZA esetén), ami többek között a közelmúlt jogalkotási módosításainak és az operatív programok teljes kibontakozásának köszönhető, mivel a Bizottság végre jóváhagyta az utolsó igazgatási és ellenőrzési rendszereket is; hangsúlyozza, hogy ezt a felgyorsulást tükrözi a 2010. évi általános átcsoportosítás, amely további egymilliárd eurót bocsátott a kohéziós politika rendelkezésére;
4. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a végrehajtási arányok korántsem egyenletesek az egyes tagállamok és az alapok intervenciós területei között; emlékeztet rá, hogy 2010 végén az egyes tagállamok között 247%-os különbség volt az ERFA és az ECF összevont kifizetési aránya tekintetében, és 303%-os különbség az ESF vonatkozásában;

5. hangsúlyozza, hogy az előirányzatok felhasználása terén tapasztalt nehézségek részben azt tükrözik, hogy mennyire nehéz összeegyeztetni a lisszaboni stratégia egyes – különösen az innovációval kapcsolatos – kritériumait a régiók e kritériumok teljesítése terén felmerülő nehézségeivel, főként az elmaradott fejlettségű területeken, gazdasági és pénzügyi válság idején;
6. kéri ezért, hogy egyes tagállamok fordítsanak kiemelt figyelmet a kölcsönös tanulás további elősegítésére, a legjobb gyakorlatok cseréjére és a közigazgatási kapacitások megerősítésére, továbbá kéri, hogy tanulmányozzák tovább, miként lehetne könnyebben alkalmazható módon összefogni a különféle szabályokat és ellenőrzési folyamatokat.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.1.2011
A zárószavazás eredménye	+: 23 -: 1 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marta Andreasen, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Sergej Kozlík, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Dominique Riquet, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jan Mulder

3.12.2010

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a 2007–2013 közötti időszak kohéziós politikai programjainak végrehajtásáról szóló 2010. évi jelentésről
(2010/2139(INI))

A vélemény előadója: Antigoni Papadopoulou

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című bizottsági közleményre (COM(2010)110),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre,
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a Bizottságnak a kohéziós politika programjainak végrehajtásáról szóló 2010. évi stratégiai jelentéséről a Külügyi Tanács 2010. június 14-én, Luxembourgban tartott 3023. ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának erősítését eredményező tevékenységek kialakításáról szóló 174. cikkére,

A. mivel a gazdasági, a társadalmi és a területi kohézió, valamint a tagállamok közötti

szolidaritás előmozdítása az EU egyik kiemelt célkitűzése, amint azt az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke is megfogalmazza,

- B. mivel a kohéziós politikának hatékony és eredményes eszközként kell szolgálnia a pénzügyi válság által előidézett társadalmi-gazdasági kihívások kezelésére, valamint az európai régiók fejlettségi szintje közötti különbségek csökkentésére,
  - C. mivel a kohéziós politika valamennyi kormányzati szinten és földrajzi területen döntő fontosságú szerepet tölt be az EU 2020 stratégia céljainak teljes körű megvalósulásában, különösen a foglalkoztatás és a szociális ügyek terén,
  - D. mivel az Európai Szociális Alapnak teljes foglalkoztatást és munkalehetőségeket kell biztosítania, az egyéb célok mellett előmozdítva a munkavállalók munkaerő-piaci beilleszkedését és megerősítve a társadalmi integrációt,
1. üdvözli a Bizottságnak a strukturális alapokból a 2007–2013 közötti időszakban társfinanszírozott kohéziós politikai programok végrehajtásáról szóló stratégiai jelentését (COM(2010)110); úgy véli azonban, hogy a világszintű gazdasági visszaesést követően, amely alapjaiban megváltoztatta az EU gazdaságának összképét, növelte a munkanélküliséget, visszavetette a gazdasági növekedést és rontotta az üzleti környezetet, a jövőbeli bizottsági jelentéseknek alaposabb, aktualizált értékelést kellene nyújtaniuk az európai gazdasági fellendülést célzó kohéziós politika keretében kiválasztott projektek hatásairól, különösen a munkahelyteremtés, a társadalmi-gazdasági különbségek csökkentése, a társadalmi integráció fokozása és az emberi tőke fejlesztése tekintetében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok nem megfelelő mértékben alkalmazzák a nemi szempontú költségvetést, és a végrehajtás értékelésekor a Bizottság is elhanyagolja a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését; hangsúlyozza, hogy a nemi szempontú költségvetés-tervezés biztosíthatja a pénzeszközök megfelelő felhasználását, és ezzel alapvetően hozzájárulhat a nemek közötti egyenlőséghez; elengedhetetlennek tartja hatékonyabb nyomon követési és értékelési rendszerek bevezetését ahhoz, hogy a kohéziós politika tekintetében elmozdulás történjen egy erőteljesebben stratégia- és eredményorientált megközelítés felé;
  2. arra számít, hogy az ESZA-ból finanszírozott, hatékony és értékelhető tagállami kezdeményezések hozzájárulnak majd az EU 2020 stratégia szegénységgel kapcsolatos célkitűzésének megvalósításához;
  3. felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeni jelentéseiben foglalkozzon a strukturális alapok egymást kölcsönösen kiegészítő kapcsolatával, valamint az egyéb uniós pénzügyi eszközökkel való kölcsönhatásaikkal;
  4. a gazdasági válság és a növekvő munkanélküliség kapcsán üdvözli a „Több és jobb munkahely” iránymutatáshoz kapcsolódó projektek végrehajtása terén eddig elért előrelépéseket; mindazonáltal határozottan javasolja, hogy a Bizottság vezessen be olyan módozatokat a tagállamokkal való együttműködés számára, amelyek megkönnyítik, hogy a szükséges finanszírozás gyorsan mobilizálható és az erőforrás-hatékony és versenyképes gazdaság megvalósítása – többek között az EU 2020 stratégia és annak különösen a foglalkoztatással és a szociális ügyekkel kapcsolatos célkitűzései, azaz a növekedés és a magas szintű foglalkoztatást biztosító, társadalmi és területi kohéziót teremtő gazdaság –

céljából hatékonyan elosztható legyen annak érdekében, hogy fellendítse a növekedést és a termelékenységet, valamint javítsa az európai foglalkoztatási teljesítményt;

5. egyetért a Bizottság azon ajánlásával, hogy fokozni kell a szegénység elleni küzdelmet; ebben az összefüggésben utal arra, hogy a társadalmi integrációs prioritást kísérő intézkedések (ESZA-rendelet 3. cikk, (1) bekezdés c) pont i. alpont) hatékonyaknak bizonyultak a különösen hátrányos helyzetű személyek társadalmi integrációja szempontjából; ezért kéri, hogy az ilyen kísérő intézkedések továbbra is az Európai Szociális Alap kulcsfontosságú elemét képezzék;
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Közösség által az Európai Szociális Alapból rendelkezésre bocsátott pénzügyi forrásokat nem használják fel teljes mértékben;
7. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék az alapok rugalmasságát, egyszerűsítsék az eljárásokat és mérsékeljék az adminisztratív akadályokat és a túlzott igazgatási költségeket, valamint hárítsák el a foglalkoztatáshoz való hozzáférésre, a szegénység leküzdésére, a társadalmi integráció és befogadás biztosítására és a készségek fejlesztésére irányuló politikai célok megvalósulásának egyéb akadályait; egyetért azzal, hogy fel kell mérni, hogy a források elkülönítése során alkalmazott fegyelem javította-e a programok végrehajtását; ugyanakkor hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az intézkedések középpontjában kifejezetten azok a prioritások álljanak, amelyek célja a különböző régiók – különösen a hátrányos helyzetű mikrorégiók és települések – sajátos szükségleteinek és igényeinek kielégítése, mindenkor figyelembe véve a meglévő eszközöket és emberi erőforrásokat; mindazonáltal megállapítja, hogy a források elkülönítése – különösen válságos időszakokban – nem akadályozhatja az eszközök rugalmas felhasználását; üdvözli, hogy a támogatások terén az Európai Bizottság a jövőben a források elkülönítése helyett fokozottabban a célkitűzésekre összpontosít; kéri, hogy az érintett hatóságok inkább tájékoztató és tanácsadó szerepet töltsenek be azzal, hogy szükség esetén egyablakos ügyintézési pontokat alakítsanak ki, és a jogszabályokat elérhetővé teszik a nyilvánosság számára; kéri, hogy a szociális hatóságok által végrehajtott ellenőrzések során különös figyelmet fordítsanak arra, hogy az eljárások során mindkét fél számára biztosítsák a meghallgatás lehetőségét; kéri továbbá, hogy a munkaügyi jogszabályok összetettségére való tekintettel amennyiben a jöhmizemű polgárnak nézeteltérése van a hatóságokkal, a peres eljárás helyett inkább a párbeszédet részesítsék előnyben;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy miközben a gazdasági és pénzügyi válság fokozza a társadalmi egyenlőtlenségeket, csökkennek a strukturális alapokból a tagállamoknak juttatott források;
9. rámutat arra, hogy az ESZA azzal a céllal jött létre, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása révén csökkentse az életszínvonalbeli különbségeket az Európai Unió tagállamai és régiói között; továbbá felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a tagállamok általi társfinanszírozás kritériumainak felülvizsgálatára irányuló kezdeményezést, abból a célból, hogy a legkomolyabb pénzügyi nehézségekkel szembesülő országok könnyebben hozzájussanak a forrásokhoz;
10. hangsúlyozza, hogy fontos javítani, valamint megfizethetővé tenni az azokban a hátrányos helyzetű mikrorégiókban meglévő infrastruktúrákat és szolgáltatásokat, ahol nagy számban élnek társadalmilag perifériára szorult emberek (pl. romák);

11. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében meg kell erősíteni a helyi fejlesztési stratégiák szerepét a foglalkoztatás és az oktatás területére vonatkozó aktív befogadás támogatásával, valamint olyan hosszú távú, összetett és fokozatosan kiépített, lépésről lépésre haladó programok kidolgozásával, amelyek célja azoknak a hátrányos helyzetű vidéki és városi területeknek a rehabilitációja, ahol nagy számban élnek társadalmilag perifériára szorult emberek (pl. romák), továbbá a megkülönböztetésmentesség és a deszegregáció feltételeinek megteremtése;
12. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az ESZA hatékonyságát és láthatóságát, ami elérhetőbbé teszi abból a célból, hogy több forrásban részesüljön a munkaerőpiacra jutás lehetőségeinek az egész életen át tartó képzés tényleges megvalósítása révén való bővítése érdekében – lehetővé téve az emberek számára, hogy a globalizáció és a munka komputerezése korábban alkalmazkodjanak a munkaerő-piaci kereslet változásaihoz –, a rugalmas munkaidő bevezetése és a részmunkaidős foglalkoztatás és a távmunka mint az emberek munkaerőpiacon való részvételét ösztönző eszközök előmozdítása érdekében, amelyek lehetőséget nyújtanak az európai polgárok – különösen a leghátrányosabb helyzetű emberek (nemzeti és etnikai kisebbségek, pl. romák, valamint a fogyatékkal élők) – számára, hogy foglalkoztathatóbbá és alkalmazkodóképesebbé váljanak, továbbá létrejöjjenek az intelligens, fenntartható és integratív növekedés és a gazdasági és társadalmi kohézió feltételei; emlékeztet arra, hogy az ESZA hatékonysága attól függ, mennyire képes alkalmazkodni a helyi problémákhoz és a sajátos területi feltételekhez; az ESZA valamennyi alkalmazottja tekintetében hangsúlyozza az egész életen át tartó szakképzés jelentőségét; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az erőteljes szinergiákat a strukturális alapok és a megfelelő európai politikák között, és támogassák azokat a projekteket, amelyek összhangban vannak a munkaerő-piaci kereslettel;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy fordítsanak fokozott figyelmet a munkavállalók oktatására és képzésére, tekintettel a magas színvonalú és jövőorientált munkahelyekre a tudásorientált társadalomban;
14. figyelemmel arra, hogy az ESZA a szegénység, a nemek közötti egyenlőtlenségek, a (fogyatékkal élőkkel, a migránsokkal, az idősekkel stb. szembeni) társadalmi megkülönböztetés elleni küzdelem egyik alapvető eszköze azáltal, hogy az embereket munkahelyhez juttatja, felhívja a Bizottságot, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió reményében növelje az ESZA potenciálját, valamint pénzügyi önállóságát, hogy rugalmasabbá váljon a foglalkoztatás területén jelentkező jelenlegi és jövőbeni kihívásoknak való megfelelés érdekében, továbbá a társadalmi fenntarthatóság figyelembevételével egyszerűsítse a projektek menedzselését, harmonizálja az eljárásokat és az ellenőrzéseket, valamint tegye hatékonyabbá a folyamatban lévő projektek nyomon követését; utal a projektfelelősök által a globális támogatások kapcsán szerzett jó tapasztalatokra, és üdvözli a globális támogatásoknak a hatékony partnerségekről szóló EGSZB-jelentésben való kedvező értékelését (Jan Olsson, ECO/258); új feltételek bevezetésére szólít fel a megkülönböztetésmentesség és a deszegregáció tekintetében, hogy támogatást nyújtsanak az arra leginkább rászorulóknak számára, ezzel a tevékenységgel pedig elsősorban – de nem kizárólag – a roma közösségeket megcélozva; hangsúlyozza az ESZA által a társadalmi integráció dimenziójának megerősítésében betöltött szerepet; rámutat, hogy – ami a foglalkoztatást illeti – a pénzeszközök elosztása tekintetében

átláthatóbb ESZA-politikákra, továbbá az elért kézzelfogható eredmények részletes értékelésére és alapos ellenőrzésére van szükség;

15. elismeri az ESZA szerepét a társadalmi célok megvalósításában, és arra kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ESZA és a különböző keretprogramok – például az EQUAL és az „Európa a polgárokért” program – közötti nagyobb összhangot és kapcsolódásokat az EU szakpolitikai eszközei között megvalósuló hatékonyabb koordináció és együttműködés megteremtése érdekében;
16. úgy véli, hogy az ESZA-nak támogatnia kell a polgárok aktív társadalmi és munkaerő-piaci részvételét, egyenlő lehetőségeket teremtve mindenki számára; ennek kapcsán emlékeztet a nemi szempontú költségvetés végrehajtásának fontosságára és az emberi erőforrások és a humán tőke fejlesztésének jelentőségére, amelyek a versenyképes tudásalapú társadalom alapvető előfeltételei;
17. felszólítja a tagállamokat az erőforrások hatékonyabb felhasználására, valamint a helyi és regionális hatóságok kapacitásainak fejlesztésére – különös tekintettel a nem kormányzati szervezetekre és a kkv-kra – a gazdasági, társadalmi és területi fejlesztés terén;
18. üdvözli, hogy a stratégiai jelentés (COM(2010)110) a strukturális alapok végrehajtása tekintetében nagyobb hangsúlyt helyez az eredményorientáltságra; támogatja a Bizottság azon elképzeléseit, melyek célja, hogy a strukturális alapok végrehajtásakor fokozottabban összpontosítson az eredményorientáltságra és az olyan pénzügyi ösztönzők megteremtésére, amelyek a kitűzött célokat elérő tagállamok hasznára válnak, és így jutalmazza a programok sikeres megvalósítását; üdvözli, hogy ezek az intézkedések előmozdítják a pénz célorientált, az érintettek érdekében történő felhasználását;
19. üdvözli, hogy az ESZA-programok által elért személyek több mint 50%-a nő volt; elvárja a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy – a demográfiai fejleményeket figyelembe véve – fordítsanak fokozottabb figyelmet az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci beilleszkedésére;
20. szorosabb együttműködésre számít a Bizottság és a tagállamok között annak érdekében, hogy gyorsabban és hatékonyabban tudjanak reagálni a munkaerő-piaci változásokra, és végrehajtsák a szükséges, eredményorientált intézkedéseket;
21. üdvözli, hogy az ESZA megfelelő támogatást nyújt a munkaerő-piaci reformok megvalósításához, és hatékony eszköznek bizonyul, amely hozzájárul a passzív munkaerő-piaci politikák aktívvá, sőt megelőző jellegűvé tételéhez; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassák azokat a strukturális reformokat, amelyek megvédik a munkaerőpiacokat a lehetséges jövőbeni válságoktól;
22. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az előrelépések nyomon követését az előzetesen meghatározott, egyértelmű és mérhető célok és eredménymutatók nemzeti stratégiai jelentésekben való kiterjedt használatának megerősítése révén, és ennek során a mutatóknak világosan értelmezhetőeknek és statisztikailag érvényesítetteknek kell lenniük, és azokat rendszeresen kell gyűjteni és közzétenni; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak fel kell hívnia a tagállamokat a kohéziós politika programjainak végrehajtásával kapcsolatos, releváns minőségi és mennyiségi adatok benyújtására;

hangsúlyozza, hogy a munkahelyteremtés, az esélyegyenlőség előmozdítása és valamennyi kiszolgáltatott csoport társadalmi integrációja tekintetében elért valamennyi nemzeti politikai eredményt tisztázni kell;

23. úgy véli, hogy a kohéziós politikát nem szabad az egyéb ágazati politikákban megfogalmazott célok elérésére szolgáló eszköznek tekinteni, mivel olyan, jelentős hozzáadott értékkel bíró közösségi politika, amelynek megvan az önálló létjogosultsága, nevezetesen a gazdasági és társadalmi kohézió;
24. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a kohéziós politika különböző pénzügyi eszközeinek integráltabb és összehangoltabb felhasználására, tekintettel a társadalmi integrációs prioritás megvalósítására irányuló tevékenységek fokozásán alapuló nagyobb hatékonyságra;
25. rendszeres politikai vitára szólít fel az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, valamint a kohéziós politika hatásainak értékelése érdekében.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.12.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 40 - : 2 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Milan Cabrnoch, David Casa, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Raffaele Baldassarre, Vilija Blinkevičiūtė, Edite Estrela, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor

27.1.2011

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

A 2007–2013 közötti időszak kohéziós programjainak végrehajtásáról szóló 2010-es
jelentésről
(2010/2139(INI))

A vélemény előadója: José Manuel Fernandes

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításának alapvető eszköze, és olyan intézkedések meghozatalát célozza, amelyek a regionális egyenlőtlenségek csökkentését, a valódi konvergencia előmozdítását, továbbá a növekedés és a foglalkoztatás ösztönzését segítik elő, valamint segítik a környezetvédelmi célkitűzések megvalósítását;
2. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi ágazatban a beruházások szintje nem a tervek szerint halad, a kiválasztott projektek mennyisége ugyanis nem haladja meg a programokban előírányzott összesített mennyiség 21%-át;
3. tudomásul veszi, hogy a beruházások az egészségügyi infrastruktúrák terén jól haladnak, és az egészségügyi ágazatban pozitív összefüggés áll fenn a kohéziós politika és a szerkezeti reformok között; ezt a pozitív összefüggést figyelembe kell venni a következő programozási időszak beruházási prioritásainak meghatározásakor;
4. hangsúlyozza, hogy a vasúti ágazatban eszközölt beruházások nem a tervek szerint haladnak, arányuk mindössze a programokban előírányzott összmenyiség 22,5%-a, ami messze elmarad a közúti közlekedésben kiválasztott projektektől (34%), és nem járul hozzá a kívánt mértékben a közlekedés szén-dioxid-mentesítéséhez;

5. felhív a programok hatékonyabb végrehajtására a környezetvédelmi ágazatban, nevezetesen a hozzáadott európai értéket képviselő, egymást átfedő területeken, mint például az éghajlatváltozás leküzdésére, mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedések, a tisztább és alacsony széntartalmú technológiákba való beruházások, a levegő- és vízszennyezés csökkentését és a biológiai sokféleség védelmét célzó intézkedések, a vasúti hálózatok bővítése, az energiahatékonyság – különösen az építőipari ágazatban – és a megújuló energiaforrások előmozdítása az EU energetikai és éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseinek 2020-ig való teljesítésére törekedve és zöld munkahelyek létrehozásának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza továbbá a kohéziós politika központi szerepét a célok elérésében; felhív a már kiválasztott projektek gyors végrehajtására és a minőségi projektek kiválasztásának felgyorsítására;
6. felszólít a környezeti katasztrófák megelőzéséhez és/vagy a gyors reagáláshoz hozzájáruló alapok felhasználására, és kéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a beruházásokat a megelőzés, valamint a fertőzött ipari övezetek és földterületek helyreállítása érdekében, mivel e téren a végrehajtás egyelőre korlátozott fokú;
7. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika azon eszközök egyike, amelyeknek hozzá kellene járulniuk a természeti és ember által előidézett katasztrófák megelőzését lehetővé tevő, megfelelő pénzügyi keret létrehozásához, támogatást biztosítva és kapcsolatot teremtve ezen és más eszközök, pl. a vidékfejlesztési politika, a regionális politika, a Szolidaritási Alap és a hetedik keretprogram között; kéri e tekintetben a katasztrófa-megelőzésnek a 2013 utánra szóló pénzügyi keretben való figyelembe vételét;
8. felszólít az egészség elősegítését és a betegségek megelőzését célzó programok jobb, a közösségi stratégiai iránymutatásoknak megfelelő végrehajtására, melyek az egészségügyi infrastruktúrával együtt jelentős szerepet játszanak az európai egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentésében;
9. felszólítja a Bizottságot annak a kérdésnek a megválaszolására, hogy a jelenlegi programok miként képesek kezelni a régiókon belüli és az azok közötti egyre növekvő egészségügyi egyenlőtlenségeket, tekintettel arra, hogy ezek a legfontosabb szűk keresztmetszetek, amelyek akadályozzák a társadalmi kohéziót és a társadalmi befogadást a 2020-ig a szegénység kezelése terén megvalósítandó uniós tervek összefüggésében;
10. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyszerűbbé és rugalmasabbá a programok végrehajtására vonatkozó szabályokat, és ha a tagállamok arra felkérlik, tárgyalja újra a társfinanszírozási arányokat, figyelembe véve a „konvergenciaregiókat”, különösen a Kohéziós Alapok tagállamainak legkevésbé fejlett régióit és az állandó földrajzi vagy természeti hátrányokkal sújtott régiókat, köztük a legkülső régiókat; kéri, hogy a kohéziós politika keretében biztosított alapok jóváhagyására és végrehajtására vonatkozó információk a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrája (NUTS) révén a lehető legrészletesebb módon (amikor eljön az ideje, a NUTS 3 rendszerben), mindenki számára hozzáférhető honlapon a valós időben rendelkezésre álljanak, mert ez teszi lehetővé az átláthatóság megerősítését, valamint a kohéziós politika keretében biztosított alapok kezelésének alapos ellenőrzését;
11. hangsúlyozza a kohéziós politika egyértelmű és mérhető célkitűzések és eredménymutatók megállapítása révén történő, eredményorientált megközelítésének

szükségességét; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak éves jelentéseikben pontos, teljes és időben rendelkezésre álló tájékoztatást kell nyújtaniuk a mutatókról és a közösen elfogadott célok irányába tett előrelépésről, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a program tartalmának jobb megértését és a végrehajtás menetének jobb nyomon követését;

12. tudomásul veszi, hogy a 2010. évi stratégiai jelentés nem tartalmaz adatokat azokról a projektekről, amelyekre szerződést kötöttek, illetve amelyeket kifizettek; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be olyan adatokat, amelyek lehetővé teszik a kohéziós politika megbízható mutatók révén történő tényleges végrehajtásának értékelését; ilyen mutatók pl. a projektekre vonatkozó végleges kifizetések, a projektekben kitűzött célok megvalósulása és a projektek kapcsolódása az Európa 2020 stratégia megfelelő szakpolitikájához;
13. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a városrehabilitációra és a környezeti feltételek javítására irányuló programok, így a vízminőségre vonatkozó projektek finanszírozását;
14. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a kommunikációt a régiókban azokkal az innovációs lehetőségekkel kapcsolatban, amelyeket az Unió a környezetvédelmi technológiák terén nyújt, továbbá hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell hozni a kkv-k bevonása érdekében;
15. kéri az infrastrukturális kohéziós programok jobb összehangolását és integrálását számos terület, köztük az IKT és az energia vonatkozásában, jobb nemzeti, regionális és helyi szintű tervezés révén, a költségek csökkentése és a környezet hatékonyabb védelme érdekében;
16. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell és fel kell gyorsítani a pénzalapok elosztását és a kifizetéseket a végső kedvezményezettek számára, ugyanakkor hatékony és eredményes pénzgazdálkodást kell biztosítani;
17. tudomásul veszi a kohéziós programok csekély hatását a nemzeti gazdasági mutatókra, beleértve a GDP-t is, és rámutat, hogy a kohéziós politika végrehajtásában bekövetkezett késedelmek részben az eljárások rendkívüli merevségéből adódnak; hangsúlyozza ezért, hogy javítani kell a kohéziós politika hatékonyságát, többek közt a bürokrácia csökkentése és a kedvezményezettek számára történő visszafizetések céljából alkalmazott jelenlegi eljárások és módszerek racionalizálása révén; hangsúlyozza, hogy meg kell találni a helyes egyensúlyt a bürokratikus eljárások egyszerűsítése és a csalás elleni küzdelem között;
18. hangsúlyozza, hogy a beruházások finanszírozásának új formái révén (ide tartoznak a támogatások és kölcsönök kombinálásának innovatív módjai, új piacok megnyitása a köz- és magánszféra közötti partnerség különböző formái előtt, és a nemzetközi pénzügyi intézmények szakértelmének kiterjedt igénybevétele) növelni kell az uniós költségvetés kohéziós programok tekintetében kifejtett tőkeáttételi hatását;
19. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának továbbra is ösztönöznie kell az együttműködés határon átnyúló, több államot érintő és régióközi formáit; hangsúlyozza ezért a határon átnyúló együttműködésre vonatkozó megegyezések felülvizsgálatának és egyszerűsítésének szükségességét.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.1.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 51 - : 1 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	János Áder, Kriton Arsenis, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Marina Yannakoudakis
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Margrete Auken, Tadeusz Cymański, José Manuel Fernandes, João Ferreira, Jacqueline Foster, Gaston Franco, Matthias Groote, Jutta Haug, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Eleni Theoharous, Michail Tremopoulos, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean

2.12.2010

VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a kohéziós politika 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó programjainak végrehajtásáról szóló 2010-es jelentésről
(2010/2139(INI))

A vélemény előadója: Francisco Sosa Wagner

JAVASLATOK

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseivel összhangban, valamint az eddigi bevált gyakorlatokat követve a kohéziós politikának függetlennek kell maradnia, illetve jelenlegi alapjait és elveit nem módosíthatja a regionális politikai erőforrások ágazati szétforgácsolódása; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikát és projekteket jobban össze kell kapcsolni az Európa 2020 stratégiában megállapított prioritásokkal; hangsúlyozza, hogy világos célokat kell kitűzni és azok teljesítését értékelni kell, az e stratégiában kitűzött célok elérése érdekében rugalmasnak kell lenni a működési programok felülvizsgálata, valamint a forrásoknak a programok közötti újrafelosztása során, valamint az igazgatás minden szintjén egyértelmű hatásköröket kell megszabni;
2. rámutat, hogy a kohéziós alapnak az EU egészére kiterjedő fenntartható fejlődés megerősítését kell szolgálnia különösen annak biztosítása révén, hogy az EU GDP-átlagát el nem érő régiók és alrégiók potenciális lehetőségeit jobban kihasználják, illetve előmozdítják a gazdasági és társadalmi kohéziót a regionális egyenlőtlenségek csökkentése és a tényleges konvergencia elősegítése céljából; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika fontos eszköz a „20-20-20” célkitűzés 2020-ig való teljesítése, valamint a magas energiahatékonyságú és alacsony szén-dioxid-kibocsátású európai gazdaság elérésére irányuló közép- és hosszú távú stratégia megteremtése, valamint az energiabiztonsági kérdések és az egységes piacon belüli munkahely-teremtési lehetőségek kezelése szempontjából; megállapítja, hogy az energiahatékonyságba, az energetikai infrastruktúrába és a megújuló energiával kapcsolatos projektekre való befektetés, a

széles sávú hálózatok fejlesztése és az információs és kommunikációs technológiák állami és vállalkozói szférában történő felhasználása terén az előrehaladás elmarad a tervezettől;

3. rámutat, hogy a kohéziós politika nem elegendően hatékony a beruházásösztönzésben az éghajlatváltozáshoz igazodó infrastruktúra, például az áradásvédelem terén;
4. kéri, hogy a támogatások elosztását hozzák összefüggésbe a korábbi eredményekkel, valamint hogy a Számvevőszék és az OLAF kapjon több lehetőséget az európai alapokból folyósított összegek visszaigénylésére irányuló eljárások kezdeményezése tekintetében (amennyiben a tagállamok nem megfelelően használják fel azokat), felszólít továbbá a szükségtelen adminisztratív terhek felszámolására, a projektek rugalmasabb kezelésére és az ellenőrzések összehangolására, ezen ellenőrzések egyszerűsítése és a jelenlegi ügyintézési gyakorlatban még gyakran előforduló zavart és téves értelmezések elkerülése érdekében;
5. kéri a Bizottságot, hogy azonosítsa azokat az akadályokat, amelyek gátolják ezen alapoknak az energiagazdálkodás terén történő nagyobb arányú felhasználását, és terjesszen elő további intézkedéseket a jelenlegi helyzet orvoslása érdekében; véleménye szerint azonban az ismertetett intézkedések nem módosíthatják a kohéziós politika jelenlegi alapjait, és nem vezethetnek az alapok semmilyen ágazati szétforgácsolódásához;
6. kéri a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy a kohéziós forrásokat kapcsolják jobban össze a kutatási keretprogrammal; hangsúlyozza, hogy a kohéziós alapokat fel kellene használni az infrastruktúra kutatásának fejlesztésére annak lehetővé tétele érdekében, hogy az elérje a kutatást támogató pénzeszközökhöz való hozzáféréshez szükséges színvonalat, valamint felhív az információáramlás javítására a kohéziós alapok és a kutatási programok között, ha rendkívül ígéretes projektek sikeres végrehajtásához jobb eszközökhöz való hozzáférésre van szükség;
7. tekintettel az EU kohéziós politikájának és pénzügyi keretének felülvizsgálatára, kéri a Bizottságot, hogy az energiatakarékosság – amennyiben ez alkalmazható – automatikusan épüljön be a strukturális és kohéziós alapokhoz való hozzáférés feltételei közé, és hogy különítsen el forrásokat annak érdekében, hogy növekedjen az energiahatékonyságra (mint az épületek és a villamosenergia-termelés vagy -szállítás energiahatékonyságának növelése) irányuló projekteket, valamint a decentralizált megújuló energiára irányuló és kogenerációs projekteket támogató alapok részaránya; kiemeli, hogy ez nem lehet megkülönböztető jellegű azokkal a projekkel szemben, amelyek semmiképpen sem kapcsolhatók össze vagy hozhatók összefüggésbe energiahatékonysági kérdésekkel, és nem növelheti a strukturális és kohéziós alapok kedvezményezettjeinek bürokratikus terheit;
8. meggyőződése, hogy a lakásépítési ágazat hozzájárulhat a regionális fejlődés lendületéhez azáltal, hogy megerősíti a technológiai innovációra alapozott gazdasági tevékenységeket az energetika és a városrendezés terén, valamint megszilárdítja a társadalmi kohéziót az érintett övezetekben; kéri a Bizottságot, hogy 2011 júniusától indítson egy épületekkel kapcsolatos európai kezdeményezést, hogy támogassa és 2050-re megteremtse az EU-ban a nulla energiafogyasztású beépített környezetet;
9. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2007 és 2013 közötti időszakra szóló

pénzügyi terv és a kohéziós politika félidős felülvizsgálata lehetőségét megragadva biztosítsák az európai alapok jobb felhasználását a 2011 és 2013 közötti időszakban;

10. elismeri, hogy számos társadalmi és gazdasági előny származhat a források hatékony felhasználásából, főleg a nem áttelepíthető munkahelyek teremtéséből vidéki és városi környezetben egyaránt, különösképpen a kis- és középvállalkozások számára;
11. elismeri, hogy a forrásokat jobban fel lehet használni, és társadalmi hasznot lehet abból kovácsolni, ha a kohéziós politika keretében biztosított alapokat sikerül úgy rendelkezésre bocsátani, hogy a fenntartható fejlődést a tagállamokban regionális és alregionális szinten megerősítsék; véleménye szerint a kohéziós támogatások kiegyensúlyozottabb elosztása felszabadítja a helyi szociális lehetőségeket és forrásokat, így új munkahelyeket teremt majd;
12. az új pénzügyi keret és az Európa 2020 stratégia fényében kéri a Bizottságot, hogy a regionális projekteket támogató uniós alapokat tegye hozzáférhetőbbé a kkv-k számára, gondoskodva a kifejezetten a kkv-k számára biztosított programokra elkülönített költségvetés növeléséről, támogatva a felvevőképességet és egyszerűsítve a hivatalos eljárásokat; hangsúlyozza a kkv-k mint innovatív szereplők jelentőségét a gazdaság szempontjából, és hangsúlyozza, hogy „fel kell ébreszteni az alvó újítókat”, ami a kkv-k bátorítását jelenti az innovációs projektekből való részvételre és saját lehetőségeik tudatosabb kihasználására;
13. hangsúlyozza a versenyképes erdészeti ágazat jelentőségét a regionális fejlesztésben, kiváltképpen a vidéki területeken, ahol nagyban hozzájárul a gazdasági növekedéshez, a munkahelyteremtéshez és a jóléthez;
14. hangsúlyozza a helyi és regionális hatóságok szerepét a kohéziós politika megvalósításában; úgy véli, hogy a helyi problémák és igények, valamint a regionális programok és projektek révén kiaknázható lehetőségek gyorsabb azonosítása érdekében javítani kell a helyi együttműködést a kis- és középvállalkozások, az üzleti hálózatok, a kutatóintézetek, az érdekcsoportok és a regionális hatóságok között, támogatva a foglalkoztatás helyreállítását, továbbá a kkv-k, az alkalmazott kutatás és az innováció fejlesztését, valamint a szakértelmet igénylő munkahelyek teremtését; felszólít ezért az együttműködés elmélyítésére a helyi és regionális hatóságokkal a kohéziós politika végrehajtásában, valamint a Régiók Bizottsága „A kohéziós politika hozzájárulása az Európa 2020 stratégiához” című véleményének figyelembevételére a 2013 utáni időszakra vonatkozó pénzügyi keretben a kohéziós politika kialakítása során;
15. üdvözli ezzel összefüggésben a jelenleg folyó olyan kezdeményezéseket, mint a JASPERS (projektfejlesztés), a JEREMIE (részvények, kölcsönök vagy garanciák) és a JASMINE (mikrohitel-eszközök), és nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket a kkv-k részvételét megkönnyítő eljárás és a kiegészítő uniós finanszírozási eszközök feltárásának további egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében;
16. hangsúlyozza az oktatás és a tudományos kutatás fontos szerepét az innováció megerősítésében (különösen az ikt terén) és a hatékony energiafelhasználás előmozdításában, valamint a kohéziós politikával és az EU fenntartható gazdasági fejlődésével kapcsolatban;

17. felhívja a figyelmet a tagállamok nehézségeire a kommunális hulladék újrahasznosításáról és a hulladékgazdálkodásról szóló uniós irányelvek végrehajtása tekintetében, valamint arra, hogy az anyagok és energiák újrahasznosítása források és új munkahelyek teremtésének kiegészítő eszköze lehet, különösen regionális és alregionális szinten;
18. megállapítja, hogy a digitális gazdaság terén a beruházások egyenlőtlenül alakulnak; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az innováció ösztönzése által növeljék az ikt támogatására szolgáló forrásokat, és kettőzzék meg erőfeszítéseiket a nyitott és versenyképes, nagysebességű hálózatokba történő befektetések előmozdítása érdekében az egyetemes internet-hozzáférés biztosítása céljából, csökkentve ezáltal az európai polgárok közötti digitális szakadékot.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.12.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 43 - : 2 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Ioan Enciu, Adam Gierek, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Alejo Vidal-Quadras
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Antonio Cancian, Ilda Figueiredo, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Ivailo Kalfin, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Țicău
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Spyros Danellis, Morten Messerschmidt

27.1.2011

VÉLEMÉNY A KÖZLEKEDÉSI ÉS IDEGENFORGALMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a 2007–2013 közötti időszak kohéziós programjainak végrehajtásáról szóló, 2010. évi jelentésről
(2010/2139(INI))

A vélemény előadója: Jaromír Kohlíček

JAVASLATOK

A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet arra, hogy a hozzáférhetőség javítása, a regionális és helyi gazdaságok erősítése és a kohézió megvalósítása a transzeurópai közlekedési hálózati (TEN-T) program célkitűzése is és teljes mértékben összeegyeztethető a hatékony mobilitás megvalósításának szükségével, az éghajlatváltozás kihívásaival való szembenézéssel, valamint az általános belső piaci célokkal;
2. emlékeztet arra, hogy a kohéziós és strukturális alapok 2007–2013-as előirányzatainak mintegy 23,7%-át (82 milliárd euró) szánják a közlekedésre, de csak a felét fogják a TEN-T projektjeire költeni (17 milliárd eurót a TEN-T prioritási hálózatra és 27,2 milliárd eurót az átfogó részre), a másik felét pedig elkülönítik a TEN-T térképeken nem jelölt nemzeti, regionális és helyi projektekbe való befektetésre;
3. aggodalmát fejezi ki a tervezett összegekhez képest alacsony szintű kifizetésekkel kapcsolatban, mivel a 2007–2013-as költségvetési időszak félidejéhez érkezve csak 19% került elköltésre;
4. sajnálja, hogy nincsen egyensúly a különféle közlekedési módok tervezett befektetései között (közúti infrastruktúra: 41 milliárd euró, ugyanakkor vasút: 23,6 milliárd euró és belvízi hajóutak: 0,6 milliárd euró), mivel ez hátráltatja a fenntartható intermodális európai közlekedési rendszer létrehozását; ezért reméli, hogy a vasúti projektekre fordított

európai finanszírozás elsőbbséget élvez majd és növekszik azokon a területeken, ahol a közúti infrastruktúra már kellően fejlett;

5. sajnálja a határokon átnyúló projektek és általában a vasúti projektek elindításának elhalasztására való hajlandóságot, mely azzal a veszéllyel jár, hogy a TEN-T hálózat megmarad 27 nemzeti hálózat rossz összeköttetésű agglomerációjának, valamint hangsúlyozza a TEN-T elsőbbséget élvező projektjei és az intermodalitás közötti kapcsolatok kialakításának fontosságát;
6. emlékeztet arra, hogy a TEN-T hálózat létrehozásakor figyelembe kell venni azokat a projekteket is, amelyek átlépik az EU belső határait; megállapítja, hogy a határállomások fontos szerepet játszanak a TEN-T hálózat szempontjából, mivel e területen több kell egyszerű politikai konszenzushoz – gyakorlati megvalósítás szükséges ahhoz, hogy a hálózat a határ menti régiókban is működjön; megállapítja, hogy figyelembe kell venni továbbá az EU külső határainál található határállomásokat is,
7. különösen sajnálja, hogy a közúti és vasúti infrastruktúra – nevezetesen a kohéziós országokban – összehasonlításából kitűnik, hogy a közutak és a vasutak kiegyensúlyozatlansága tovább súlyosbodhat, ha a vasúti ágazat befektetései továbbra is késnek, amint azt a kohéziós politika végrehajtásáról szóló, 2010-es jelentés is hangsúlyozza;
8. hangsúlyozza általában a közlekedés és különösen a vasúti közlekedés területi, gazdasági és társadalmi kohézió biztosítása terén játszott fontos szerepét, valamint a hatékony közlekedés ökológiai jelentőségét, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a nagy sebességű vasúti infrastruktúra megvalósítását, amely az összes uniós főváros összeköttetését biztosítaná;
9. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincsen részletes tájékoztatás a közlekedési befektetések folyamatban lévő végrehajtásáról, valamint hogy a folyamatban lévő TEN-T projektek többsége késésben van; e tekintetben kéri e projektek végrehajtásának pontosabb értékelését, és különösen a gazdasági válság fényében ragaszkodik az ütemterv pontosabb betartásához; emlékezteti a Bizottságot a TEN-T politika jövőjéről szóló zöld könyvről szóló, 2009. április 22-i európai parlamenti állásfoglalásra, amelynek 46. pontjában az Európai Parlament „kéri a Bizottságot és az EBB-t, hogy nyújtsanak be éves listát a Parlamentnek és a Tanácsnak a specifikus, társfinanszírozott projektekről a regionális, kohéziós és EBB-társfinanszírozású TEN-T projektek esetén, ahogy az a TEN-T társfinanszírozás esetében már működik”;
10. különösen felhívja a figyelmet a TEN-T hálózat európai hozzáadott értékére, amely különösen nyilvánvaló a projektek határokon átnyúló részeiben, valamint a nemzeti közúti, vasúti és belvízi hajóúti projektekkel való összekapcsolódásában;
11. hangsúlyozza, hogy a közlekedés számára előirányzott kohéziós és strukturális alapokat úgy osztják fel a közlekedési hálózatok és módok között, hogy nem veszik kellően figyelembe az Európai Unió célkitűzéseit;
12. ezért szorgalmazza, hogy a kohéziós politikához kapcsolódó finanszírozás elkülönítése során legyenek nagyobb figyelemmel az európai közlekedési politikára és különösen a

TEN-T politikára, mivel ez e források hatékonyabb és az éghajlat-változási és fenntartható fejlesztési uniós céloknak jobban megfelelő felhasználásához, valamint a TEN-T hálózat hatékonyabb megvalósításához vezetne; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a kohéziós politika keretében a felosztás tekintetében a jövőben olyan követelményeket és feltételeket vezet be, amelyek jobban figyelembe veszik a közlekedési hálózatok európai érdekét;

13. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a korábbinál jobban kellene ügyelniük az Európai Unió kohéziós alapjainak hatékony felhasználására, mivel a hibahatár az EU egyes országokban kifejezetten nagy volt;
14. hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs technológiák kiaknázása a közúti közlekedésben, valamint a közúti és más közlekedési eszközök összekapcsolása jelentős mértékben hozzájárul az energiahatékonyság és a közúti közlekedés biztonsága javításához, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Unió egész területén törekedjenek az intelligens közlekedési rendszerek hatékony és összehangolt megvalósítására, valamint ezek támogatására a megfelelő források biztosítása révén;
15. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aknázzák ki a 2007–2013-as időszakra szóló pénzügyi terv féldős felülvizsgálatát, amely lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy ismét áttekintsék operatív programjaikat és nagyobb jelentőséget biztosítsanak a transzeurópai közlekedéssel kapcsolatos, elsőbbséget élvező projektjeik számára.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.1.2011
A zárószavazás eredménye	+: 35 -: 0 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Ville Itälä, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Hella Ranner, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Philip Bradbourn, Spyros Danellis, Anne E. Jensen, Petra Kammerevert, Dominique Riquet, Janusz Władysław Zemke

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 40 - : 1 0 : 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček